

af 900 Rd.; men denne eneste Forandring med Hensyn til Taksforreiser har man ikke kunnet undgaae, naar man vilde gjennemføre Forandring i Formen.

Udvalget er gaaet ud fra den Forudsætning, at det ærede Thing vil billige denne Forandring af Finansforslagets Form, og i Overeensstemmelse hermed har det stillet alle sine Ændringsforslag til dette Forslag og ikke til det forelagte Finanslovsforslag.

Med Hensyn til § 29, den 1ste §, der er under Behandling, har Udvalget aldeles Intet at bemærke. Hvad den Deel af § 30 (Indenrigsministeriet) angaaer, som nu foreligger, skal jeg bemærke, at der er forlangt 600 Rd. til Oprettelse af en nye Cancellistpost. Udvalget har fundet, at de anførte Grunde ere tilstrækkelige til at motivere en saadan Postis Oprettelse, hvorimod der har været Spørgsmaal, om man skulde bevillige 600 eller kun 500 Rd. til denne Cancellist, idet der nemlig ved de andre Ministerier findes et ikke ringe Antal Cancellister paa 500 Rd. Gage. Udvalget har imidlertid troet, at der ikke var nogen Grund til at modsætte sig, at Posten blev ansat til 600 Rd., idet der nemlig i Indenrigsministeriet kun er foreslaaet 2 Cancellister, hvorimod Udgifter til Assistentier beløbe sig til 6,500 Rd. Indenrigsministeriet er altsaa ved denne Ordning imødefømt et her ofte fremsat Ønske, at ansætte saa faa Embedsmænd som muligt. Naar man vil sammenholde de forskjellige Ministerier, saa vil man ogsaa finde, at de, som i Indenrigsministeriet kaldes Cancellister, ville svare til de ældre Cancellister under de andre Ministerier, og Udvalget har derfor fundet, at 600 Rd. ikke kunde antages at være en for høj Gage. Den høitærede Indenrigsminister har stillet et Ændringsforslag om, at Sportelskassereren skal opføres som Fuldmægtig, og denne Ompostering har Udvalget tiltraadt. Udvalget har stillet Forslag om, at der i Finansloven efter „Gager til Dyrighedspersoner“ skal tilføies, at 400 Rd. ere personligt Tillæg, fordi man anseer det for usseligt, at man i Finansloven kan see, at ikke den hele opførte Sum er normeret Gage.

Indenrigsministeren: I Anledning af de Bemærkninger, som Udvalget har fore-

lagt Thinget ved den 1ste Post, nemlig den omtalte Cancellistgage, og hvori der udtales det lidet Dusselige i Centralisationen af de mindre betydelige Forretninger under selve Ministeriet, skal jeg indrømme, at det ogsaa er mit Ønske, at man kunde undgaae en Deel af disse detaillerede Forretninger og henvise dem til de locale Autoriteter, men, for at dette skal kunne skee, er det en nødvendig Betingelse, at Communesforholdene ordnes ved en ny Lov, en endelig Communallov, og disse Sager vilde da blive henviste til de høieste Communalautoriteter, medens det Dieblirket Indenrigsministeriet selv maa beskæftige sig med dem. Det er da af saa meget større Bigtighed, at man holder sig dette for Die, naar der er Spørgsmaal om Dannelsen af en høieste Communalautoritet, idet man maa gaae ud fra, at betydeligere Sager skulle betroes Samme, end de, som for Tiden ere betroede den nærværende øverste Communalbestyrelse. Hvad navnlig angaaer Udparcelleringsager, som have fremkaldt denne nye Gage, da maa jeg bemærke, at, for at de kunde overlades til de locale Autoriteters Afgjørelse, maatte Udparcelleringsbetingelserne være bundne til visse bestemte faktiske Forhold, der ei kunde bedømmes meget forskelligt. Der er ogsaa i denne Henseende gjort et Forsøg fra Ministeriets Side for 3 Aar siden, men der mødte da saa store Vanskeligheder ved at komme overeens om bestemte faktiske Regler for Udstyningen og Sammenlægningen, at Forsøget mislykkedes. Som Forholdet nu staaer, vilde det føre til en Ulighed og Usikkerhed, som vilde blive til stor Skade for Landet, og medføre stor Misforholdelse i de forskjellige Districter, naar disse Sager skulde undrages en almindelig Afgjørelse. Naar en saadan Afgjørelse har fundet Sted igjennem en Række af mangefaldige Bestemmelser, vil der tilfaldt danne sig en fast Praxis, saaledes at Folk rundt omkring i Landet omtrent kunne vide, hvad der kan indrømmes, og hvad der ikke kan indrømmes. Iøvrigt have disse Bemærkninger jo ingen Indflydelse ved Afstemningen, da der ikke foreligger noget Indstillingspunkt i saa Henseende. Hvad Ministeriets øvrige Indstillinger angaaer, som ere omtalte i Udvalgets